

SODBA SODIŠČA (tretji senat)

z dne 18. oktobra 2007*

V zadevi C-19/05,

zaradi tožbe zaradi neizpolnitve obveznosti na podlagi člena 226 ES, vložene 14. januarja 2005,

Komisija Evropskih skupnosti, ki jo zastopajo N. Rasmussen, G. Wilms in H.-P. Hartvig, zastopniki, z naslovom za vročanje v Luxembourg,

tožeča stranka,

proti

Kraljevini Danski, ki jo zastopa J. Molde, zastopnik, z naslovom za vročanje v Luxembourg,

tožena stranka,

* Jezik postopka: danščina.

SODIŠČE (tretji senat),

v sestavi A. Rosas, predsednik senata, J. N. Cunha Rodrigues, J. Klučka, sodnika,
P. Lindh (poročevalka), sodnica, in A. Arabadjiev, sodnik,

generalna pravobranilka: V. Trstenjak,
sodni tajnik: R. Grass,

na podlagi pisnega postopka,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalne pravobranilke na obravnavi
10. julija 2007

izreka naslednjo

Sodbo

- ¹ Komisija Evropskih skupnosti Sodišču v tej tožbi predlaga, naj ugotovi, da Kraljevina Danska, s tem da Komisiji ni plačala zneska 18.687.475 DKK kot lastna sredstva, skupaj z zamudnimi obrestmi od 27. julija 2000 dalje, ni izpolnila obveznosti po pravu Skupnosti, zlasti obveznosti iz člena 10 ES in iz členov 2 in 8 Sklepa Sveta št. 94/728/ES (Euratom) z dne 31. oktobra 1994 o sistemu virov lastnih sredstev Evropskih skupnosti (UL L 293, str. 9).

Pravni okvir

Sistem virov lastnih sredstev

- 2 V skladu s členom 2(1) Sklepa št. 94/728, ki je nadomestil Sklep Sveta z dne 24. junija 1988 o sistemu lastnih sredstev Skupnosti (88/376/EGS, Euratom) (UL L 185, str. 24), so lastna sredstva v proračunu Evropskih skupnosti zlasti:
- „tradicionalni viri“ (člen 2(1)(a) in (b)), ki izhajajo iz:
 - prelevmanov, premij, dodatnih ali kompenzacijskih zneskov, dodatnih zneskov ali faktorjev in drugih dajatev, ki jih določijo ali jih bodo določile institucije Skupnosti za trgovino z državami nečlanicami v okviru skupne kmetijske politike;
 - carinskih dajatev po skupni carinski tarifi in drugih dajatev, ki jih določijo ali jih bodo določile institucije Skupnosti za trgovino z državami nečlanicami;
 - viri, imenovani „davek na dodano vrednost“ (člen 2(1)(c)), ki izhajajo iz uporabe enotne stopnje za izračun prispevka od osnove za odmero davka na dodano vrednost, ki velja za vse države članice;

- viri, imenovani „bruto nacionalni dohodek“ ali „komplementarni“ viri (člen 2(1)(d)), ki izhajajo iz uporabe stopnje – ki se določi v skladu s proračunskim postopkom, upoštevajoč vse druge prihodke – od vsote BNP (bruto nacionalni proizvod) vseh držav članic.

3 Člen 8 Sklepa 94/728 določa:

„1. Lastna sredstva Skupnosti, določena v členu 2(1), točki (a) in (b), pobirajo države članice v skladu z nacionalnimi zakonskimi in upravnimi predpisi, ki so, po potrebi, prilagojeni zahtevam prava Skupnosti. Komisija v rednih presledkih preuči nacionalne določbe, ki so jih sporočile države članice, sporoča državam članicam prilagoditve, za katere meni, da so potrebne za zagotovitev njihove skladnosti z ureditvijo Skupnosti, in poroča proračunskemu organu. Države članice dajo Komisiji na voljo sredstva, določena v členu 2(1), točke od (a) do (d).

2. [...] Svet na predlog Komisije in po posvetovanju s Parlamentom soglasno sprejme predpise, potrebne za izvedbo tega sklepa, in predpise o nadzoru pobiranja, kako se ti prihodki Komisiji zagotovijo na voljo in prenesejo, v skladu s členoma 2 in 5.“

- 4 Določbe, na katere se sklicuje člen 8(2) Sklepa št. 94/728, so v Uredbi Sveta št. 1552/89 (EGS, Euratom) z dne 29. maja 1989, glede uporabe Sklepa št. 88/376

(UL L 155, str. 1), kot je bil spremenjen z Uredbo Sveta št. 1355/96 (Euratom, ES) z dne 8. julija 1996 (UL L 175, str. 3, v nadaljevanju: Uredba št. 1552/89), ki je začela veljati 14. julija 1996.

5 Druga uvodna izjava Uredbe št. 1552/89 določa, da mora „Skupnost [...] razpolagati z lastnimi sredstvi, določenimi v členu 2 Sklepa št. 88/376 [...], v najboljših pogojih in da je treba v ta namen določiti podrobnosti, v skladu s katerimi države članice dajejo Komisiji na voljo lastna sredstva, podeljena Skupnosti.“

6 Člen 2(1) in (1a) te uredbe se glasi:

„1. Za to uredbo velja zahtevak Skupnosti do lastnih sredstev, v smislu člena 2(1), točki (a) in (b), Sklepa št. 88/376 [...], za ugotovljenega, takoj ko so izpolnjeni pogoji, določeni v carinskih predpisih, glede vknjižbe zneska dajatev in je bilo to sporočeno zavezancu.

1a. Datum ugotovitve v smislu odstavka 1 je datum vknjižbe, ki ga določajo carinski predpisi.

[...]“

7 Člen 11 Uredbe št. 1552/89 določa:

„Za vse zamude pri vknjižbi v dobro na računu, določenem v členu 9(1), mora zadevna država članica plačati obresti, katerih stopnja ustreza obrestni stopnji, veljavni na dan zapadlosti na denarnem trgu države članice za kratkoročno financiranje, zvišani za dve točki. Ta stopnja se zviša za 0,25 točke za vsak mesec zamude. Tako zvišana stopnja se uporabi za ves čas trajanja zamude.“

8 Člen 17(1) in (2) te uredbe določa:

„1. Države članice morajo sprejeti vse potrebne ukrepe, da so zneski, ki ustrezajo zahtevkom, določenim v skladu s členom 2, na voljo Komisiji pod pogoji, določenimi s to uredbo.

2. Države članice Komisiji niso dolžne dati zneskov na voljo le takrat, kadar ti zneski niso mogli biti pobrani zaradi višje sile. Dalje državam članicam Komisiji ni treba dati na voljo zneskov, kadar se po temeljiti preučitvi vseh odločilnih okoliščin zadevnega primera izkaže, da je izterjava dolgoročno nemogoča iz razlogov, ki jim jih ne bi bilo mogoče pripisati. [...]“

Uredba (EGS) št. 2913/92

- 9 Člen 204(1) in (2) Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 z dne 12. oktobra 1992 o carinskem zakoniku Skupnosti (UL L 302, str. 1, v nadaljevanju: carinski zakonik) določa:

„1. Carinski dolg pri uvozu nastane:

- (a) z neizpolnitvijo ene od obveznosti, ki izhaja za blago, zavezano uvoznim dajatvam, iz zadrževanja v začasni hrambi ali iz uporabe carinskega postopka, v katerega je bilo blago dano,

ali

- (b) z neupoštevanjem enega od pogojev za vnos blaga v ta postopek ali za odobritev nižane uvozne dajatve ali stopnje nič zaradi uporabe blaga v posebne namene,

v primerih, ki niso naštet v členu 203, razen če se dokaže, da te kršitve niso bistveno vplivale na pravilno izvajanje začasne hrambe ali zadevnega carinskega postopka.

2. Carinski dolg nastane v trenutku, ko se obveznost, neizpolnitev katere povzroči nastanek carinskega dolga, preneha izpolnjevati, ali v trenutku, ko je bilo blago dano v zadevni carinski postopek, če se naknadno ugotovi, da eden od pogojev za vnos blaga v ta postopek ali odobritev znižane uvozne dajatve ali stopnje nič zaradi uporabe blaga v posebne namene dejansko ni bil izpolnjen.“

10 Glede vknjižb in obvestitve dolžnika o znesku dajatev člen 217 carinskega zakonika določa:

„1. Vsak znesek uvoznih ali izvoznih dajatev, ki je posledica carinskega dolga (v nadaljevanju: znesek dajatev) morajo carinski organi, takoj potem, ko so jim na voljo potrebni podatki, izračunati in vnesti v računovodske evidence ali kakšne druge ustrezne nosilce podatkov (vknjižba).

[...]

Carinski organi lahko opustijo vknjižbo zneskov dajatev, ki se v skladu s členom 221(3) po poteku predpisanega roka ne morejo sporočiti carinskemu dolžniku.

2. Podrobnosti vknjižbe zneskov dajatev določijo države članice. Ti postopki se lahko razlikujejo glede na to, ali je ob upoštevanju pogojev, pod katerimi je nastal carinski dolg, plačilo teh zneskov za carinske organe zagotovljeno ali ne.“

11 Člen 218 tega zakonika določa:

„1. Če nastane carinski dolg s sprejemom deklaracije blaga za kateri drugi postopek, kot je postopek začasnega uvoza z delno oprostitvijo uvoznih dajatev, ali s kakršnim koli drugim dejanjem, ki ima enak pravni učinek kot sprejem takšne deklaracije, se mora vknjižba zneska, ki ustreza temu carinskemu dolgu, opraviti takoj po izračunu tega zneska in najkasneje drugi dan, ki sledi dnevu prepustitve blaga.

[...]

3. V primeru, če carinski dolg nastane pod drugimi pogoji, kot so navedeni v odstavku 1, se mora vknjižba ustreznega zneska dajatev opraviti v roku dveh dni, kar se šteje od dneva, ko imajo carinski organi možnost, da

(a) izračunajo znesek zadevnih dajatev,

in

(b) določijo dolžnika.“

12 Člen 220 carinskega zakonika določa:

„1. Če znesek dajatev, ki izhaja iz carinskega dolga, ni bil vknjižen v skladu s členoma 218 in 219 ali je bil vknjižen nižji znesek od zakonsko dolgovanega, se mora vknjižba zneska izterjevanih dajatev, ali preostalega izterjevanega zneska dajatev, opraviti v roku dveh dni, ki se šteje od dneva, ko carinski organi to ugotovijo in lahko izračunajo zakonsko dolgovani znesek ter določijo dolžnika (naknadna vknjižba). Ta rok se lahko podaljša v skladu s členom 219.

2. [...] naknadna vknjižba [se] ne opravi, če:

[...]

(b) se zakonsko dolgovani znesek dajatev ni vknjižil zaradi napake carinskih organov in če dolžnik te napake ni mogel odkriti in je ravnal v dobri veri in upošteval vse določbe o carinski deklaraciji, predvidene v veljavni zakonodaji;

[...]“

13 Člen 221 tega zakonika določa:

„1. Znesek dajatev se mora dolžniku takoj po vknjižbi v skladu z ustreznimi postopki sporočiti.

[...]

3. Dolžniku sporočila ni več mogoče posredovati po poteku roka treh let od dneva nastanka carinskega dolga. Če pa carinski organi zaradi dejanja, za katerega je bilo mogoče uvesti kazenski pregon, niso mogli določiti natančnega zakonsko dolgovanega zneska dajatev, lahko to sporočilo posredujejo tudi po poteku omenjenega roka treh let, kolikor to predvidevajo veljavne določbe.“

14 Člen 239 navedenega zakonika določa:

„1. Uvozne ali izvozne dajatve se lahko povrnejo ali odpustijo v drugih primerih, kot so predvideni v členih 236, 237 in 238:

— ki se morajo določiti skladno s postopkom odbora;

- ki izhajajo iz okoliščin, pri katerih ne gre niti za malomarnost niti za goljufivo ravnanje udeleženega. Primeri, v katerih je mogoče uporabiti to določbo, in podrobnosti postopka, ki jih je treba v ta namen upoštevati, se določijo skladno s postopkom odbora. Povračilo ali odpust sta lahko odvisna od izpolnjevanja posebnih pogojev.

2. Povračilo ali odpust dajatev zaradi razlogov, opisanih v odstavku 1, se odobri na podlagi zahtevka, vloženega pri pristojnem carinskem uradu pred potekom roka dvanajstih mesecev, ki se šteje od dneva posredovanja sporočila teh dajatev dolžniku.

Vendar lahko carinski organi v primerno utemeljenih izjemnih primerih dovolijo prekoračitev tega roka.“

- 15 Člen 869 Uredbe Komisije (EGS) št. 2454/93 z dne 2. julija 1993 o določbah za izvajanje Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 (UL L 253, str. 1), kot je bila spremenjena z Uredbo Komisije (ES) št. 1677/98 z dne 29. julija 1998 (UL L 212, str. 18, v nadaljevanju: Uredba št. 2454/93), določa:

„Carinski organi sami odločijo, da naknadno ne vknjižijo dajatev, ki niso bile zaračunane:

[...]

- (b) kadar menijo, da so izpolnjeni vsi pogoji, določeni v členu 220(2)(b) [carinskega] zakonika, kolikor je znesek dajatev, ki ni bil pobran zaradi napake, ki se nanaša na več uvoznih in izvoznih poslov, v tem primeru manjši od 50.000 [evrov];

[...]“

- ¹⁶ Člen 871, prvi pododstavek, Uredbe št. 2454/93 določa:

„Če carinski organi, ob izključitvi primerov, predvidenih v členu 869, bodisi ugotovijo, da so pogoji iz člena 220(2), točka (b), [carinskega] zakonika izpolnjeni oziroma dvomijo o natančnem pomenu meril določbe v tem primeru, ti organi predložijo primer v preizkus Komisiji, v skladu s postopkom, predvidenim v členih od 872 do 876 [...]“

Dejansko stanje in predhodni postopek

- ¹⁷ V letu 1990 so danski organi dovolili podjetju (v nadaljevanju: uvoznik), da blago, ki je namenjeno gradnji kontejnerjev, uvozi brez carine v postopku „posebnega namena“, ki se uporablja za „blago, ki se vgrajuje v ladje [...] za njihovo graditev, popravilo, vzdrževanje ali preoblikovanje in [za] blago za notranjo in tehnično opremo teh ladij“, na podlagi določb točke 1 naslova II, A, Priloge I k Uredbi Sveta (EGS) št. 2658/87 z dne 23. julija 1987 o tarifni in statistični nomenklaturi ter skupni

carinski tarifi (UL L 256, str. 1), kot je bila spremenjena z Uredbo Komisije (EGS) št. 2886/89 z dne 2. avgusta 1989 (UL L 282, str. 1).

- 18 Po nadzoru, izvedenem od 25. do 29. marca 1996, je Komisija danske organe obvestila, da je bilo dovoljenje za uvoz tega blaga z oprostitvijo carine izdano na podlagi napačne razlage veljavnih določb, ker ni bilo namena vgradnje zadevnih kontejnerjev v ladje. Komisija je od teh organov zahtevala, naj prenehajo s svojo prakso in ugotovila, da bi morali zaradi svoje malomarnosti odgovarjati v višini zneska lastnih sredstev, ki jih Skupnost ni prejela.
- 19 30. decembra 1997 so danski organi uvoznika obvestili o mnenju Komisije glede dovoljenja za uvoz blaga za gradnjo kontejnerjev v postopku posebnega namena, ne da bi temu mnenju pritrdili, in o uvedbi carine na to blago s 1. januarjem 1998. Navedeni organi so priznali, da navedeno dovoljenje velja tudi po tem datumu, če uvoznik prevzame tveganje, da bo carine treba plačati na podlagi člena 204 carinskega zakonika. Danski organi so na podlagi člena 220(2)(b) carinskega zakonika odločili, da ne bodo naknadno vknjižili do tega datuma dolgovanih uvoznih dajatev, ne da bi se glede tega predhodno posvetovali s Komisijo.
- 20 S 3. februarjem 1998 so danski organi uvoznika izključili iz postopka posebnega namena in mu namesto tega izdali dovoljenje za postopek t.i. aktivnega oplemenitenja. Uvoznik je lahko torej še naprej z oprostitvijo carinskih dajatev

uvažal blago za gradnjo kontejnerjev za pomorski promet, namenjenih za opremo kontejnerskih ladij, ki se nato izvozijo.

- 21 Glede obdobja med 1. januarjem in 3. februarjem 1998 je Komisija z dopisom z dne 22. julija 2004 Kraljevino Dansko pozvala, naj plača znesek 1.479.016 DKK, ki ustreza carinskim dajatvam, ki jih je bil uvoznik oproščen na podlagi postopka posebnega namena. V odločbi REC 12/03 z dne 19. maja 2004 (v nadaljevanju: odločba 12/03) je Komisija ugotovila, da bi morala biti opravljena naknadna vknjižba uvoznih dajatev, da pa bi uvoznik lahko bil oproščen njihovega plačila na podlagi člena 239 carinskega zakonika. Ker Komisija ni odkrila nobene napake danskih organov v tem obdobju, je v dopisu z dne 21. februarja 2005 navedla, da Kraljevine Danske ne šteje več za finančno odgovorno za neplačana lastna sredstva za navedeno obdobje.
- 22 Glede obdobja med 1. januarjem 1994 in 31. decembrom 1997 je Komisija v dopisu z dne 9. novembra 1998 od danskih organov zahtevala plačilo carinskih dajatev, ki naj bi jih bili pobrali, ko je uvoznik uvozil blago, potrebno za gradnjo kontejnerjev, in sicer v znesku 18.687.475 DKK plus obresti. Po izmenjavi dopisov je Komisija začela postopek zaradi neizpolnitve obveznosti na podlagi člena 226 ES. Z dopisom z dne 31. januarja 2002 je Kraljevino Dansko pozvala, naj predloži svoje pripombe in nato 31. oktobra izdala obrazloženo mnenje, v katerem je to državo članico pozvala, naj v roku dveh mesecev po vročitvi tega mnenja sprejme potrebne ukrepe za uskladitev z njim.
- 23 Komisija z odgovorom Kraljevine Danske na obrazloženo mnenje ni bila zadovoljna, zato je vložila to tožbo.

Tožba*Trditve strank*

- ²⁴ Komisija meni, da Kraljevina Danska, s tem da se je oprla na napačno razlago carinskih predpisov in uvoznika v obdobju med 1. januarjem 1994 in 31. decembrom 1997 v postopku posebnega namena oprostila plačila uvoznih dajatev, ni izpolnila obveznosti, da ugotovi in Skupnosti da na voljo lastna sredstva v višini 18.687.475 DKK. V zvezi s tem se sklicuje na sodbo z dne 15. novembra 2005 v zadevi Komisija proti Danski (C-392/02, ZOdl., str. I-9811).
- ²⁵ Poudarja, da so države članice dolžne ugotoviti lastna sredstva Skupnosti, čeprav izpodbijajo terjatve Skupnosti (zgoraj navedena sodba Komisija proti Danski, točka 60). Danski organi naj bi ravnali na svoje tveganje in nevarnost, s tem da so se držali svoje razlage postopka posebnega namena, potem ko jo je Skupnost v letu 1996 izpodbijala. Uvoznika naj o tem ne bi bili obvestili pred 30. decembrom 1997 in naj ne bi izpolnili svoje obveznosti iz člena 871 Uredbe št. 2454/93, da Komisiji predlagajo, naj se opredeli glede morebitne uporabe člena 220(2)(b) carinskega zakonika.

26 Komisija poudarja, da Kraljevine Danske ni štela več za odgovorno za neplačana lastna sredstva za obdobje od 1. januarja do 3. februarja 1998. Odločba 12/03, ki se nanaša na to obdobje, naj bi se torej ne upoštevala v tej zadevi.

27 Glede obdobja med 1. januarjem 1994 in 31. decembrom 1997 Komisija meni, da se okoliščine te zadeve ne razlikujejo od okoliščin, ki so privedle do zgoraj navedene sodbe Komisija proti Dansk. Zlasti izpodbija trditev, da naj bi bil uvoznik že od začetka tega obdobja upravičen do postopka aktivnega oplemenitenja, ki bi izključil nastanek škode za Skupnost. Navaja, da ta trditev temelji na zgolj hipotetični presoji in vztraja pri dejstvu, da se pogoji za dovoljenje postopka aktivnega oplemenitenja iz členov od 114 do 129 carinskega zakonika bistveno razlikujejo od pogojev za uporabo postopka posebnega namena. Komisija dodaja, da je bila v času dejstev vsekakor izključena podelitev dovoljenja za nazaj za postopek aktivnega oplemenitenja. Meni torej, da se Kraljevina Danska, da bi se izognila odgovornosti, ne more omejiti na trditev, da naj bi bil uvoznik upravičen do zadnjenavedenega postopka s 1. januarjem 1994.

28 Kraljevina Danska priznava, da so se carinski organi oprli na napačno razlago upoštevnih predpisov, ko so dovolili, da se za uvoznika uporabi postopek posebnega namena. Kljub tej napaki ta država članica meni, da se ta zadeva v bistvu razlikuje od zadeve, ki je privedla do zgoraj navedene sodbe Komisija proti Dansk. Skupnost naj ne bi bila prikrajšana za sredstva zaradi napak danskih organov, ker naj bi bil uvoznik v vsakem primeru upravičen do oprostitve dajatev v postopku aktivnega oplemenitenja.

- 29 Kraljevina Danska poudarja, da v navedeni sodbi analiza Sodišča temelji na načelu izravnane proračuna, v okviru katerega je treba primanjkljaj dohodkov poravnati z drugimi lastnimi sredstvi ali s prilagoditvijo izdatkov (zgoraj navedena sodba Komisija proti Dansk, točka 54). V tej zadevi to ravnotežje naj ne bi bilo izpodbijano, kar naj bi bila priznala tudi Komisija. Odločba 12/03 naj bi zlasti pokazala, da Skupnost ni utrpela škode, ne glede na to, ali gre za obdobje med 1. januarjem in 3. februarjem 1998 ali za obdobje med 1. januarjem 1994 in 31. decembrom 1997.
- 30 Kraljevina Danska navaja, da je uvoznik v letu 1990 predlagal, da bi se zanj uporabil postopek aktivnega oplemenitenja, za katerega je izpolnjeval pogoje. Vendar so ga carinski organi na podlagi napačne razlage upoštevni določb uredbe pozvali, naj predlaga, da bi se zanj uporabil postopek posebnega namena. Kljub temu, da sta postopek posebnega namena in aktivnega oplemenitenja različna, ta država članica meni, da je bil uvoznik oproščen dajatev.
- 31 V takih okoliščinah napaka carinskih organov nima vpliva na proračun Skupnosti in Kraljevina Danska meni, da je izpolnila svoje obveznosti.

Presoja Sodišča

- 32 Države članice morajo ugotoviti, da je Skupnost upravičena do lastnih sredstev, takoj ko imajo njihovi carinski organi na voljo potrebne elemente in zato lahko izračunajo znesek dajatev, ki izhajajo iz carinskega dolga, in določijo dolžnika neodvisno od

vprašanja, ali so izpolnjena merila za uporabo člena 220(2)(b) carinskega zakonika in ali torej lahko nadaljujejo vknjižbo in naknadno izterjavo zadevnih carinskih dajatev. V teh pogojih država članica, ki ne določi pravice Skupnosti do lastnih sredstev in ne da na voljo ustreznega zneska Komisiji, ne da bi bil izpolnjen eden od pogojev, določenih v členu 17(2) Uredbe št. 1552/89, ne izpolni obveznosti na podlagi prava Skupnosti in zlasti členov 2 in 8 Sklepa št. 94/728 (zgoraj navedena sodba Komisija proti Dansk, točka 68).

33 V tej zadevi je jasno, da danski organi niso pobrali uvoznih dajatev, dolgovanih za obdobje med 1. januarjem 1994 in 31. decembrom 1997 zaradi napake, ki so jo storili. Ta napaka je povzročila, da niso vknjižili in naknadno pobrali navedenih dajatev v skladu z določbami člena 220(2)(b) carinskega zakonika.

34 Če je bilo naknadno ugotovljeno, da eden od pogojev, določenih za uporabo postopka posebnega namena, ni bil izpolnjen, člen 204(2) carinskega zakonika določa nastanek carinskega dolga za uvoznika v trenutku, ko je bilo blago dano v postopek. Po preklicu dovoljenja iz leta 1990, da se za uvoznika uporabi zgoraj navedeni postopek, ki je začelo učinkovati 31. decembra 1997, uvoznik naj ne bi mogel dobiti dovoljenja za nazaj za postopek aktivnega oplemenitenja. Torej je vprašanje, ali je v letu 1990 ta uvoznik izpolnjeval zahtevane pogoje za pridobitev dovoljenja za navedeni postopek, in v primeru pritrdilnega odgovora, ali bi bila Skupnost upravičena dobiti na voljo lastna sredstva, tako da njeni finančni interesi ne bi bili ogroženi, brez pomena.

- 35 Glede tega je treba spomniti, da kršitev obveznosti, ki jo nalaga pravilo prava Skupnosti, povzroči neizpolnitev obveznosti, in da je presoja, da ta kršitev nima negativnih posledic, brez pomena (sodbe z dne 11. aprila 1978 v zadevi Komisija proti Nizozemski, 95/77, Recueil, str. 863, točka 13; z dne 27. novembra 1990 v zadevi Komisija proti Italiji, C-209/88, Recueil, str. I-4313, točka 14, in z dne 1. februarja 2001 v zadevi Komisija proti Franciji, C-333/99, Recueil, str. I-1025, točka 37).
- 36 Glede kršitev določb člena 10 ES, na katere se je ravno tako sklicevala Komisija, ni treba ugotoviti kršitve splošnih obveznosti iz določb tega člena, v nasprotju z ugotovljenimi kršitvami posebnih obveznosti, ki bi jih Kraljevina Danska morala spoštovati zlasti na podlagi členov 2 in 8 Sklepa št. 94/728.
- 37 Zato je treba ugotoviti, da Kraljevina Danska, s tem da Komisiji ni dala na voljo zneska 18.687.475 DKK lastnih sredstev in zamudnih obresti, ki tečejo od 27. julija 2000, ni izpolnila obveznosti na podlagi prava Skupnosti, zlasti členov 2 in 8 Sklepa št. 94/728.

Stroški

- 38 V skladu s členom 69(2) Poslovnika se neuspeli stranki naloži plačilo stroškov, če so bili ti priglašeni. Ker je Komisija predlagala, naj se Kraljevini Danski naloži plačilo stroškov in ker ta s tožbenimi razlogi ni uspela, se ji naloži plačilo stroškov.

Iz teh razlogov je Sodišče (tretji senat) razsodilo:

- 1. Kraljevina Danska, s tem da Komisiji Evropskih skupnosti ni dala na voljo lastnih sredstev v višini 18.687.475 DKK in zamudnih obresti, ki tečejo od 27. julija 2000, ni izpolnila obveznosti na podlagi prava Skupnosti, zlasti členov 2 in 8 Sklepa Sveta 94/728/ES (Euratom) z dne 31. oktobra 1994 o sistemu virov lastnih sredstev Evropskih skupnosti.**
- 2. Kraljevini Danski se naloži plačilo stroškov.**

Podpisi